

Nghiên cứu kiến thức về sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên tại các trường đại học trên thành phố Đà Nẵng

Knowledge for first aid training among universities' students in Da Nang city

Nguyễn Thị Khánh Linh^{a,*}, Lê Hồng Thái^a, Hồ Thị Đan Ngọc^a, Thái Thùy Ngân^a
Khanh Linh Nguyen, Hong Thai Le, Dan Ngoc Ho, Thuy Ngan Thai

^a*Khoa Y, Đại học Duy Tân, 03 Quang Trung, Đà Nẵng, Việt Nam*
Faculty of Medicine, Duy Tan University, 03 Quang Trung, Danang, Vietnam

(Ngày nhận bài: 08/01/2019, ngày phản biện xong: 18/01/2019, ngày chấp nhận đăng: 25/1/2019)

Tóm tắt

Kiến thức đầy đủ về sơ cấp cứu ban đầu để xử lý trong các trường hợp khẩn cấp đối với sinh viên là rất cần thiết. Nghiên cứu được thực hiện nhằm tìm hiểu kiến thức và nhu cầu đào tạo của sinh viên về sơ cấp cứu ban đầu. Nghiên cứu được tiến hành vào tháng 3 năm 2016 trên 610 sinh viên đại học trên địa bàn thành phố Đà Nẵng. Nghiên cứu sử dụng bảng câu hỏi được thiết kế để đánh giá nhu cầu và tìm hiểu kiến thức về sơ cấp cứu ban đầu ở 12 chủ đề: Định nghĩa SCCBD, số điện thoại trung tâm cấp cứu, CPR, chảy máu, bỏng, dị vật đường thở, gãy xương, chấn thương phần mềm, rắn cắn, chảy máu cam, tai biến mạch máu não, co giật. Kết quả nghiên cứu cho thấy điểm trung bình về kiến thức sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên là $7 \pm 1,93$ (7/12 câu hỏi), tỷ lệ sinh viên trả lời được đúng trên 70% tổng số câu hỏi là 27,4%. Một số yếu tố liên quan đến kiến thức sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên đó là tuổi, ngành học, chức vụ trong lớp, sinh viên tự nhận thấy sự cần thiết của kỹ năng sơ cấp cứu ban đầu, nhu cầu về đào tạo/ tập huấn sơ cấp cứu ban đầu và tham gia sơ cấp cứu người bị nạn trong 1 năm qua. Số sinh viên đã được đào tạo về SCCBD chỉ chiếm 25,7%, nhu cầu đào tạo/ tập huấn của sinh viên về SCCBD chiếm đến hơn 90%. Kết quả này đặt ra một nhu cầu cấp thiết trong đào tạo, truyền thông kỹ năng sơ cấp cứu ban đầu ở sinh viên trên địa bàn thành phố Đà Nẵng.

Từ khóa: Sơ cấp cứu ban đầu, kiến thức, sinh viên đại học

Abstract

The knowledge of first aid to handle emergencies is very essential for students. Therefore the research was conducted to investigate students' knowledge and the training needed on first aid. A cross-sectional study was built in March 2016 with 610 university students around Danang city. Questionnaires were designed to assess the needs and first aid knowledge in 12 topics: definition of first aid, emergency numbers, CPR, bleeding, burns, choking, fracture, trauma, snakebite, nosebleed, stroke, seizures. The result showed that the average first aid knowledge score of students was 7 ± 1.93 (7/12 questions). The percentage of students who answered correctly over 70% of the total questions was 27.4%. Some factors related to students' knowledge of first aid are their age, majors, position in the class, awareness of the necessity of first aid skills, the demand for training first aid, and the number of first aid cases they directly participate in one year. The number of students who have been trained for first aid was only 25.7%, and the students' training needs in first aid accounted for more than 90%. This result shows an urgent need in training and promoting first aid skills to students in Da Nang city.

Keywords: First aid; knowledge; university student

1. Đặt vấn đề

Sơ cấp cứu là những trợ giúp hay chữa trị ngay lúc ban đầu cho nạn nhân bị bất cứ chấn thương, sự cố hay bị một căn bệnh đột ngột nào đó trước khi có xe cấp cứu, bác sĩ, hoặc người có chuyên môn đến chữa trị. Người bị nạn được sơ cấp cứu ban đầu tốt là vô cùng cần thiết bởi vì thời gian chờ đợi để tiếp cận chăm sóc y tế có thể làm nạn nhân lâm vào tình trạng nguy hiểm thậm chí là tử vong. Nếu người bị nạn được sơ cấp cứu ban đầu tốt ở cộng đồng thì sẽ giảm được nguy cơ tử vong, biến chứng cho nạn nhân đồng thời giảm được gánh nặng chi phí điều trị. Điều đó cho thấy rằng kiến thức về sơ cấp cứu ban đầu là rất cần thiết cho mọi người.

Trong những năm gần đây, tình hình tai nạn giao thông ngày càng tăng, theo thống kê của WHO thì mỗi năm có khoảng 1,25 triệu người bị tử vong, từ 20 đến 50 triệu người bị thương do tai nạn giao thông. Hơn 90% tử vong xảy ra ở các nước có thu nhập thấp và trung bình, cùng với đó là thảm họa thiên nhiên và tai nạn thương tích thường xuyên xảy ra, tỷ lệ tử vong chiếm 9% trong tất cả các nguyên nhân gây tử vong [4]. Điều này đặt ra vấn đề cấp thiết là cần một đội ngũ có kiến thức và kỹ năng sơ cấp cứu trong cộng đồng.

Cho đến nay, tại thành phố Đà Nẵng chưa có nghiên cứu nào về kiến thức sơ cấp cứu ban đầu ở đối tượng sinh viên, hiểu được tầm quan trọng của vấn đề này, chúng tôi thực hiện nghiên cứu: Nghiên cứu kiến thức và nhu cầu đào tạo sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên tại các trường đại học trên địa bàn thành phố Đà Nẵng với hai mục tiêu sau:

- Đánh giá kiến thức và một số yếu tố liên quan đến kiến thức và đào tạo về sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên các trường đại học trên địa bàn thành phố Đà Nẵng.

- Xác định nhu cầu đào tạo và sự liên quan giữa đào tạo và kiến thức về sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên các trường đại học trên địa bàn thành phố Đà Nẵng.

2. Đối tượng và phương pháp nghiên cứu

2.1. Đối tượng

Sinh viên hệ chính quy đang học tập tại 8 trường đại học: Đại học Duy Tân, Đại học Bách khoa Đà Nẵng, Đại học Kinh tế Đà Nẵng, Đại học Ngoại Ngữ Đà Nẵng, Đại học Sư phạm Đà Nẵng, Đại học Kiến Trúc Đà Nẵng, Đại học Kỹ thuật Y - Dược Đà Nẵng, Đại học Đông Á - Đà Nẵng.

- Thời gian nghiên cứu: Nghiên cứu được thực hiện từ tháng 01 năm 2017 đến tháng 9 năm 2017

- Địa điểm nghiên cứu: Tại các trường đại học trên địa bàn thành phố Đà Nẵng.

- Tiêu chuẩn chọn mẫu: Tất cả các sinh viên tại 8 trường Đại học trên địa bàn thành phố Đà Nẵng.

- Tiêu chuẩn loại trừ: Các sinh viên không đồng ý tham gia nghiên cứu.

2.2. Thiết kế nghiên cứu

Sử dụng thiết kế nghiên cứu cắt ngang mô tả. Nghiên cứu định lượng là cơ bản.

2.3. Cỡ mẫu và phương pháp chọn mẫu

Chọn mẫu thuận tiện, chọn được 650 sinh viên

2.4. Phương pháp thu thập thông tin: Phiếu điều tra tự điền được thiết kế sẵn.

2.5. Công cụ đánh giá kiến thức

Bộ câu hỏi gồm 12 câu hỏi khảo sát về kiến thức sơ cấp cứu ban đầu trong những trường hợp: Định nghĩa SCCBĐ, Số điện thoại trung tâm cấp cứu, CPR, Chảy máu, bỏng, dị vật đường thở, gãy xương, chấn thương phần mềm, rắn cắn, chảy máu cam, tai biến mạch máu não, co giật. Các câu hỏi được xây dựng bằng các hình thức mô tả tình huống thực tế cụ thể của sơ cấp cứu ban đầu. Các câu hỏi được dịch từ bảng kiểm tra kiến thức sơ cấp cứu ban đầu của hội chữ thập đỏ Anh [9] và đã được kiểm duyệt bởi các bác sĩ chuyên khoa lâm sàng. Mỗi câu trả lời đúng là 1 điểm. Các câu hỏi không được điền đầy đủ hay trả lời sai sẽ là 0 điểm.

2.6. Các biến số nghiên cứu

Biến phụ thuộc: Điểm kiến thức (biến định lượng); Tham gia các lớp tập huấn/ đào tạo về sơ cấp cứu (Đã tham gia; chưa tham gia)

Biến độc lập: Tuổi, giới, ngành học, trường, năm học, quê quán (nông thôn; thành thị), chức vụ trong lớp học (cán bộ đoàn; cán bộ lớp; không), kết quả học tập năm học vừa qua. Nhu cầu đào tạo sơ cấp cứu: Nhận thấy sự cần thiết của các kỹ năng sơ cấp cứu ban đầu (có; không), nhu cầu tìm hiểu về sơ cấp cứu ban đầu (có; không). Các trường hợp bị nạn sinh viên gặp phải, sinh viên thực hiện sơ cấp cứu (có; không). Và 12 câu hỏi về 12 chủ đề sơ cấp cứu ban đầu: Định nghĩa SCCBD, Số điện thoại trung tâm cấp cứu, CPR, Chảy máu, bỏng, dị vật đường thở, gãy xương, chấn thương phần mềm, rắn cắn, chảy máu cam, tai biến mạch máu não, co giật.

Phân tích số liệu:

Số liệu thu thập được mã hóa sau đó được xử lý và phân tích bằng phần mềm SPSS 20.0. Phép kiểm định test chi square (χ^2) và Anova ở mức ý nghĩa $\alpha = 0,05$ được sử dụng để so sánh sự khác biệt giữa hai hay nhiều nhóm yếu tố.

2.7. Hạn chế của đề tài nghiên cứu

Do thời gian và kinh phí hạn hẹp nên đề tài đã chưa nghiên cứu đầy đủ các vấn đề trong chủ đề sơ cấp cứu ban đầu.

3. Kết quả nghiên cứu

Trong nghiên cứu này, với cỡ mẫu là 650 phiếu điều tra được thu thập và trong đó có 610 phiếu điều tra đạt yêu cầu. Và sau đây là một số kết quả của nghiên cứu.

3.1. Thông tin chung của đối tượng nghiên cứu

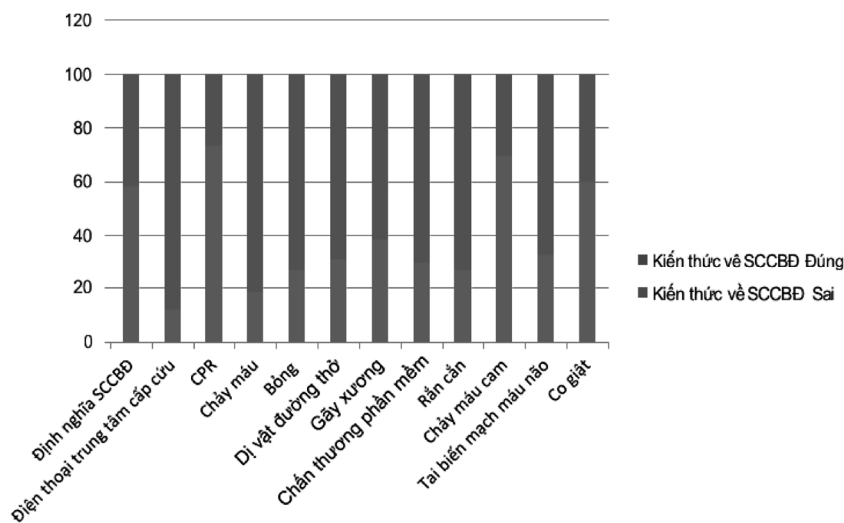
Nghiên cứu trên 610 sinh viên, bao gồm 407 sinh viên nữ (66,7%), 203 sinh viên nam (33,3%), trong 8 khối ngành: Khối ngành Kinh tế 104 sinh viên; khoa học sức khỏe 229 sinh viên; kỹ thuật, công nghệ, kiến trúc 124 sinh viên; các khối ngành khác 153 sinh viên.

3.2. Kiến thức sơ cấp cứu ban đầu và một số yếu tố liên quan của đối tượng nghiên cứu.

Bảng 1. Mô tả kiến thức về sơ cấp cứu ban đầu của đối tượng nghiên cứu

Kiến thức SCCBD	Số lượng (N)	Tỷ lệ (%)	Điểm trung bình \pm SD
<70%	443	72,6	6,38 \pm 1,5
$\geq 70\%$	167	27,4	9,52 \pm 0,7
Tổng cộng	610	100	7 \pm 1,93

Nhận xét: Điểm trung bình về kiến thức sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên là $7 \pm 1,93$ điểm. Tỷ lệ sinh viên trả lời được đúng trên 70% tổng số câu hỏi là 27,4%.

Biểu đồ 1. Mô tả kiến thức sơ cấp cứu ban đầu của đối tượng nghiên cứu

Nhận xét: Tỷ lệ sinh viên trả lời đúng cao - CPR, chảy máu cam, co giật có tỷ lệ sinh viên trong đa số các chủ đề sơ cấp cứu ban đầu, trong trả lời sai cao hơn.
các chủ đề định nghĩa SCCBĐ, hồi sức tim phổi

Bảng 2. Mối liên quan kiến thức sơ cấp cứu ban đầu của đối tượng nghiên cứu và một số yếu tố liên quan.

Các đặc điểm chung		Điểm kiến thức sơ cấp cứu ban đầu			Ý nghĩa thống kê P
		Trung bình (mean)	Độ lệch chuẩn (SD)	Khoảng tin cậy 95%	
Giới	Nữ	7,24	1,83	7,06 – 7,42	0,89
	Nam	7,22	2,11	6,93 – 7,51	
Tuổi	< 20	6,81	1,91	6,56 – 7,06	0,00
	≥ 20	7,49	1,90	7,30 – 7,68	
Ngành	Y tế	7,94	1,75	7,71 – 8,17	0,00
	Không liên quan đến y tế	6,81	1,91	6,62 – 7,01	
Chức vụ	Cán bộ đoàn	7,39	1,90	6,93 – 7,85	0,03
	Cán bộ lớp	7,36	1,79	7,06 – 7,64	
	Không	7,18	1,97	6,90 – 7,38	
Khóa đào tạo/ tập huấn SCCBĐ	Đã tham gia	7,33	1,87	7,03 – 7,63	0,47
	Chưa tham gia	7,20	1,95	7,02 – 7,38	
Nhận thấy sự cần thiết của SCCBĐ	Có	7,30	1,91	7,14 – 7,46	0,00
	Không	6,45	1,96	5,90 – 7,03	
Nhu cầu được đào tạo SCCBĐ	Có	7,31	1,90	7,12 – 7,47	0,00
	Không	6,11	2,05	5,43 – 6,78	
Thực hiện sơ cấp cứu	Có	7,56	1,89	7,22 – 7,89	0,03
	Không	6,89	2,21	6,32 – 7,48	

Nhận xét: Có mối liên quan của điểm kiến thức của sinh viên với các yếu tố tuổi, ngành học, chức vụ trong lớp, tự nhận thấy sự cần thiết của SCCBĐ, nhu cầu được đào tạo/ tập huấn về SCCBĐ, tham gia sơ cứu cho người bị nạn. Không có mối liên

quan điểm kiến thức của sinh viên với giới tính và đào tạo trước đó về sơ cấp cứu ban đầu.

3.3. Nhu cầu đào tạo và một số yếu tố liên quan đến đào tạo sơ cấp cứu ban đầu.

Bảng 3. Thông tin về nhu cầu đào tạo/ tập huấn về sơ cấp cứu của sinh viên

Nhu cầu đào tạo/ tập huấn SCCBĐ		Số lượng (N)	Tỷ lệ (%)
Đã tham gia lớp tập huấn/ đào tạo SCCBĐ	Đã tham gia	157	25,7
	Chưa tham gia	453	74,3
Nhận thấy sự cần thiết của SCCBĐ	Có	561	92,0
	Không	49	8,0
Nhu cầu về đào tạo/ tập huấn về SCCBĐ	Có	572	93,8
	Không	38	6,2

Nhận xét: Số sinh viên đã được đào tạo về SCCBĐ chỉ chiếm 25,7%, nhu cầu đào tạo/ tập huấn của sinh viên về SCCBĐ chiếm đến hơn 90%.

Bảng 4. Mối liên quan giữa kiến thức và tham gia các khóa đào tạo/ tập huấn của đối tượng nghiên cứu

Trường hợp		Tham gia khóa đào tạo/ tập huấn SCCBĐ		Ý nghĩa thống kê p
		Đã tham gia N(%)	Chưa tham gia N(%)	
Định nghĩa	Đúng	60(38,2)	195(43,0)	0,16
	Sai	97(61,8)	258(72,7)	
Số điện thoại cấp cứu	Đúng	143(91,1)	394(87,0)	0,10
	Sai	14(8,9)	59(13,0)	
Hội sức tim phổi	Đúng	21(13,4)	142(31,3)	0.00
	Sai	136(86,6)	311(68,7)	
Chảy máu	Đúng	133(84,7)	364(80,4)	0.13
	Sai	24(15,3)	89(19,6)	
Bong	Đúng	115(73,2)	333(73,5)	0,51
	Sai	42(26,8)	120(26,5)	
Dị vật đường thở	Đúng	122(77,7)	300(66,2)	0.004
	Sai	35(22,3)	153(33,8)	
Gãy xương	Đúng	112(71,3)	264(58,3)	0,002
	Sai	45(28,7)	189(41,7)	
Chấn thương phần mềm	Đúng	111(70,7)	317(70,0)	0,47
	Sai	46(29,3)	136(30,0)	
Rắn cắn	Đúng	126(80,3)	321(70,9)	0,01
	Sai	31(19,7)	132(29,1)	
Chảy máu cam	Đúng	44(28,0)	143(31,6)	0,23
	Sai	113(72,0)	310(68,4)	
Tai biến mạch máu Não	Đúng	101(64,3)	309(68,2)	0,21
	Sai	56(35,7)	144(31,8)	
Co giật	Đúng	63(40,1)	181(40,0)	0,52
	Sai	94(59,9)	272(60,0)	

Nhận xét: Có sự khác biệt kiến thức SCCBĐ giữa 2 nhóm sinh viên đã được đào tạo SCCBĐ và sinh viên chưa được đào tạo SCCBĐ ở các chủ đề hội sức tim phổi - CRP, dị vật đường thở, gãy xương và rắn cắn.

4. Thảo luận

Trong nghiên cứu của chúng tôi, điểm kiến thức về sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên trung bình là $7 \pm 1,93$ trên 12 câu hỏi tình huống, tỷ lệ sinh viên trả lời được đúng trên 70% tổng số câu hỏi là 27,4%, với cùng một cách đánh giá nhưng kết quả này thấp hơn nhiều so với nghiên cứu của Ali S. Mobarak và cộng sự ở các trường tại Ả Rập, với kết quả nghiên cứu là 57,22% [5]. Thiếu kiến thức về sơ cấp cứu ban đầu có thể là do thiếu đào tạo hoặc phương pháp giảng dạy, truyền thông chưa hiệu quả [6], bên cạnh đó với những kinh nghiệm dân gian và các nguồn tin sai lệch ở một số trang web trên internet làm sai lệch kiến thức về sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên. Trong nhóm sinh viên chúng tôi nghiên cứu, kiến thức sinh viên còn thiếu cao nhất ở các chủ đề về hội sức tim phổi, co giật, chảy máu cam.

Với nhóm sinh viên này, chúng tôi đã tìm thấy một số yếu tố liên quan có ý nghĩa thống kê ($p < 0,05$) đến kiến thức sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên đó là tuổi, ngành học, chức vụ trong lớp, sinh viên tự nhận thấy sự cần thiết của kỹ năng sơ cấp cứu ban đầu, nhu cầu về đào tạo/ tập huấn sơ cấp cứu ban đầu và tham gia sơ cấp cứu người bị nạn trong 1 năm qua.

Nghiên cứu cho thấy, những sinh viên học ngành khối khoa học sức khỏe sẽ có kiến thức cao hơn khối ngành không liên quan đến sức khỏe, vì sinh viên ở khối ngành này họ được tiếp cận với một lượng lớn kiến thức y học liên quan đến sơ cấp cứu ban đầu. Điều này tương tự với nghiên cứu của Afrasyab Khan trong nghiên cứu “Thái độ và kiến thức thực tiễn của sinh viên đại học về các biện pháp sơ cứu ở Pakistan” [8].

Điểm trung bình về kiến thức sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên là cán bộ đoàn thanh niên ($7,39 \pm 1,90$) thì cao hơn sinh viên là cán bộ lớp ($7,36 \pm 1,79$) và sinh viên không có chức vụ ($7,18 \pm 1,97$), sự khác biệt này có ý nghĩa thống kê với $p < 0,05$, những sinh viên là cán bộ đoàn thanh niên sẽ tham gia tích cực vào các hoạt động phong trào thanh

niên và được tập huấn/ đào tạo về các kỹ năng nói chung và kỹ năng sơ cấp cứu nói riêng, vì vậy nên nhóm sinh viên này có kiến thức về các kỹ năng sơ cấp cứu ban đầu cao hơn.

Nghiên cứu tìm thấy mối liên quan giữa điểm kiến thức và sự đánh giá tầm quan trọng của sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên. Ở nhóm sinh viên này, khi họ tự nhận thấy tầm quan trọng của các kỹ năng sơ cấp cứu ban đầu thì họ sẽ tìm hiểu và có hứng thú với những thông tin liên quan đến các kỹ năng sơ cấp cứu ban đầu, vì thế nên kiến thức của họ cao hơn.

Những sinh viên tham gia vào việc sơ cấp cứu cho người bị nạn thì có kiến thức về sơ cấp cứu ban đầu cao hơn nhóm còn lại, vì ở nhóm sinh viên này họ có kiến thức cũng như kỹ năng nên họ tự tin và có thể tham gia vào các tình huống sơ cấp cứu người bị nạn, nhưng ngược lại khi họ sơ cứu cho nhiều tình huống thì kiến thức và kỹ năng của họ cũng tăng lên.

Trong nghiên cứu này, có 25,7% sinh viên đã tham dự các khóa đào tạo/ tập huấn về sơ cấp cứu. Và có trên 90% sinh viên muốn được đào tạo/ tìm hiểu về sơ cấp cứu ban đầu cũng tương tự như kết quả nghiên cứu của Afrasyab Khan, trong đó 94,4% sinh viên muốn đào tạo sơ cấp cứu là một phần trong chương trình học của họ [8]. Kết quả này đặt ra một nhu cầu cấp thiết trong đào tạo, truyền thông kỹ năng sơ cấp cứu ban đầu ở sinh viên.

Kiến thức của các sinh viên được đào tạo tốt hơn đáng kể so với những sinh viên chưa qua đào tạo ở mức độ tin cậy 95% ở các chủ đề dị vật đường thở, gãy xương, rấn cắn. Một cuộc nghiên cứu do Parnell MM và các cộng sự tiến hành ở New Zealand về học sinh trung học cho thấy kiến thức của các học viên được đào tạo tốt hơn so với những người không được đào tạo [7]. Ở Bảng 2, chúng ta thấy không có sự liên quan giữa kiến thức tổng số 12 câu hỏi, nhưng ở Bảng 4 với những chủ đề riêng lẻ thì chúng tôi tìm thấy sự liên quan, điều này được hiểu rằng đối với những khóa tập huấn sinh viên

tham gia thường tập trung ở các chủ đề dị vật đường thở, hồi sức tim phổi - CPR, gãy xương, rấn cắn. Còn đối với các chủ đề còn lại thì chưa được chú trọng hoặc đào tạo chưa hiệu quả. Điều này đặt ra vấn đề cấp thiết cần có những khóa đào tạo bổ sung để nâng cao các kỹ năng sơ cấp cứu của sinh viên. Ở Bảng 4, với biến số hồi sức tim phổi - CPR thì những sinh viên được đào tạo lại có kiến thức kém hơn so với sinh viên không được đào tạo, vì trong hồi sức tim phổi các phương pháp dần được chứng minh và áp dụng, từ năm 2010, Hiệp hội Tim mạch Hoa Kỳ (AHA) đã làm thay đổi chuỗi ABC (đường thở, hô hấp nhân tạo, ép tim) của CPR thành CAB (ép tim, đường thở, hô hấp nhân tạo) [9] nên những sinh viên được đào tạo bằng phương pháp cũ đã chọn sai câu trả lời. Điều này cho thấy rằng, nội dung cung cấp cho học viên trong các khóa đào tạo phải chính xác và luôn được cập nhật, bên cạnh đó cần có những khóa học/ tập huấn bổ sung liên tục kiến thức, kỹ năng cho sinh viên.

5. Kết luận

5.1. Điểm trung bình về kiến thức sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên là $7 \pm 1,93$, tỷ lệ sinh viên trả lời được đúng trên 70% tổng số câu hỏi là 27,4%. Một số yếu tố liên quan đến kiến thức sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên là tuổi, ngành học, chức vụ trong lớp, sinh viên tự nhận thấy sự cần thiết của kỹ năng sơ cấp cứu ban đầu, nhu cầu về đào tạo/ tập huấn sơ cấp cứu ban đầu và tham gia sơ cấp cứu người bị nạn.

5.2. Số sinh viên đã được đào tạo về SCCBĐ chỉ chiếm 25,7%, nhu cầu đào tạo/ tập huấn của sinh viên về SCCBĐ chiếm đến hơn 90%. Có sự liên quan giữa đào tạo và kiến thức các chủ đề sơ cấp cứu về gãy xương, rấn cắn, dị vật đường thở, hồi sức tim phổi.

6. Kiến nghị

Nhà nước nên thường xuyên mở các lớp đào tạo và truyền thông về kỹ năng sơ cấp cứu ban đầu trong cộng đồng, đặc biệt là đối tượng sinh viên.

Tài liệu tham khảo

- [1] Đặng Đức Nhu, Nguyễn Thị Thom(2014), “Thực trạng và nhu cầu đào tạo về sơ cấp cứu ban đầu của sinh viên năm cuối đại học quốc gia Hà Nội năm 2014”. Tạp chí Y học dự phòng. Tập XXV, số 1(161); 98
- [2] Khatatbeh M (2016). “First Aid Knowledge Among University Students in Jordan”. International Journal of Preventive medicine. 22;7-24.
- [3] Joseph N, Kumar G, Babu Y, Nelliyanil M, Bhaskaran U (2014). “Knowledge of First Aid Skills Among Students of a Medical College in Mangalore City of South India”. Annals of Medical and Health Sciences Research. 4(2):162-166.
- [4] WHO (2015), “Global status report on road safety 2015”, www.who.int
- [5] Ali S. Mobarak, Raouf M. Afifi, Amani Qulali. ‘First Aid Knowledge and Attitude of Secondary School Students in Saudi Arabia’. Health, 2015, 7, 1366-1378.
- [6] Chaitali A. Gore, Sruthi Sankar, Shabnam Sheriff, Swetha Anand, Swathi Maiya. “A study on knowledge regarding first aid among undergraduate medical students”. International Journal of Community Medicine and Public Health, (2017) Vol 4, No 7.
- [7] Pamell MM, Pearson J, Galletly DC, Larsen PD. “Knowledge of and attitudes towards resuscitation in New Zealand high-school students”. Emerg Med J 2006; 23: 899-902.
- [8] Khan A, Shaikh S, Shuaib F, Sattar A, Samani SA, Shabbir Q, et al. “Knowledge attitude and practices of undergraduate students regarding first aid measures”. J Pak Med Assoc 2010;60:68-72.
- [9] American Heart Association, 2017. “Highlights of the 2017 American Heart Association Focused Updates on Adult and Pediatric Basic Life Support and Cardiopulmonary Resuscitation Quality”, <https://eccguidelines.heart.org>.